

Ja volim Bosnu i Hercegovinu

Sve oko mene si ti. Dok sjedim gledajući kroz prozor svoje sobe, mogu vidjeti i osjetiti samo mali dio tvoje ljepote. Svako drvo, njegova grana i zlačani listić već nam tisućama godina pričaju svoje bolne priče. Razmišljam o tebi. Razmišljam i srcem i umom. Ja znam, Bosno moja, da su se mnogi trudili da te unište i oduzmu ti tvoju posebnost. Ali, u mojim očima, ti si ljepša nego ikada ranije. Možda je to od moje zaljubljenosti tobom ili samo od lažne istine koju pokušavam nametnuti sebi. Oni obični i bezdušni ljudi nikada neće vidjeti koliko si se izdigla iz pepela nakon svih što su te u njega bacili. Pokaži im domovino moja sve one rane koje godinama zacjeljuju. Pokaži im kakav si im dom pružila.

Pogledamo li samo naše najljepše gradove, zrak koji udišemo, modre rijeke i planine, shvatit ćemo šta si nam podarila. Želim da te vide Bosno, da te žive zajedno sa mnom. Ja vjerujem da i tebe boli kada vidiš da ti mnogi okreću leđa. Kada odlaze u tuđine, poput broda u velikoj oluji, tražeći svoju sreću. Nisu ni svjesni kakvi će ih valovi zadesiti.

Stalno nas upozoravaš. Zoveš nas sebi i podsjećaš da te ne zaboravimo. Ja te neću zaboraviti. Znam koliko vrijediš. Ne stidim se tebe. Iako si mala, ipak nisi tijesna. U tebi ima mjesta za sve, za druge i drugačije. Teško mi je kad o tebi loše govore. Kad, sa rukom položenom na lijevu stranu srca, ne osjete emociju dok izgovaraju stihove:

„Zemljo tisućljetna, na vjernost ti se kunem.
Od mora do Save, od Drine do Une.“

Mi ne smijemo dozvoliti da naša domovina nestane, da bude izbrisana, uništena.

Ja ću se boriti za svoju Zenicu. Neću zaboraviti ni Sarajevo, njegov Trebević, Bjelašnicu i hladnu Jahorinu. A tek naš osunčani Mostar. Zelenu Neretvu i čisto plavetnilo iznad nje. Borit ću se i za sve one, na silu uzete, gradove i tekovine. Hajde, obasjaj je sunce. Obasjaj Bosnu neka nas zaslijepi svojim magičnim sjajem.

A mi ćemo otvoriti oči. Pogledat ćemo te i vidjeti. Teško je gledati kako tvoga voljenog zaboravljaju. Svaki put kada razmišljam o tebi, sva bol i tuga koju osjećam odlazi kroz suze. Moje misli se smire i opet si mi najljepša. Ja tebe gledam srcem, a ne očima. Moje srce je, zbog tebe, obojeno najljepšim žutim i plavim bojama a moje tijelo, diše zajedno s tobom.

Možda ću i ja jednoga dana otići. Možda će me sudbina odvesti daleko od tebe. Ali neću te ostaviti. Moje srce ostaje ovdje. Tu je moj dom. Ti si moj dom. Ja te poklanjam svim sljedećim generacijama koje dolaze, u nadi da će te bolje paziti, da će barem malim dijelom uzvratiti tvojoj ljubavi i toplini. Baš zbog toga, ni ti mene nemoj zaboraviti. Svaki put me primi kao najdražeg gosta. Želim da budeš sretna što me imaš. Baš kao što sam i ja sretna što tebe zovem svojom domovinom, jedina i najljepša, moja Bosno i Hercegovino.

Begagić Alma, II - 5
Medicinska škola Zenica